

Sunder Singh, etc. v. Beas Construction Board, etc. (P. C. Jain, J.)

ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਟੈਨੈਂਟ ਫਾਰਮਿੰਗ ਸੋਸਾਇਟੀ ਸਹੀ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 18 ਵਿਚ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਦੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਪ੍ਰੋਮ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਟੈਨੈਂਟਸ ਫਾਰਮਿੰਗ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦਾ ਕੇਸ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(15) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਨੋਟਿਸ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸ਼ੱਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(16) ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(17) ਵਜੋਂ ਸਾਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਸਲਈ, ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ।

ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਸੀ.ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਟੀ.ਐਸ

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਐਸ. ਪੀ ਗੋਇਲ, ਜੇ. ਜੇ.

ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਬਿਆਸ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1977 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 3326

10 ਜਨਵਰੀ 1978 ਈ.

ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਡਿਸਪਿਊਟਸ ਐਕਟ (1947 ਦਾ XIV) — ਸੈਕਸ਼ਨ 25 F ਅਤੇ 25 FFF—ਕੰਮ ਦੇ ਅੰਸ਼ਕ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ-ਸੈਕਸ਼ਨ 25 FFF—ਕੀ ਲਾਗੂ ਹਨ—ਸੈਕਸ਼ਨ 25 FFF ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ — ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ -ਕੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰਵ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 FFF ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਉਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿੱਥੇ ਕੰਮ ਦੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵੱਡੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

(ਪਰਾ ੬)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 FFF ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 18)।

ਰਾਜਪੁਸ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਿਆਸ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ, 1977 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3230 ਦਾ ਫੈਸਲਾ 6 ਦਸੰਬਰ 1977 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

12 ਦਸੰਬਰ, 1977 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ. ਪੀ. ਗੋਇਲ ਦੇ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 10 ਜਨਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 -FFF ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਛਾਂਟੀ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ?"

226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਓਰੀ , ਮੈਂਡਮਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ

Sunder Singh, etc. v. Beas Construction Board, etc. (P. C. Jain, J.)

ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ : -

- (i) ਕੇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ;
- (ii) 1977 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-5 ਅਤੇ P-6, ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ;
- (iii) ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਸੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝੇ;
- (iv) ਲੋੜੀਂਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰਵ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਬੰਧਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵੀ ਵੀਡੀਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;
- (v) ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਅੱਗੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ, 22 ਸਤੰਬਰ ਦੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 1977 (ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਅਤੇ P-6) 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਘਰ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ (ਗੋਪਾਲ ਮਹਾਜਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ)

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਬਾਰ-ਐਟ-ਲਾਅ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਆਰਡਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰੈਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। - ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦਾ F ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਰਾਸ਼ੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੋਟਿਸ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-ਐਫਐਫਐਫ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(2) ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਮੋਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਨੁਕਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, VI DB ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ 6 ਦਸੰਬਰ, 1977 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 8 ਦਸੰਬਰ, 1977 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ (1) ਰਘੁਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਖੜਾ ਨਿਰਮਾਣ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਏ.ਐਸ. ਬੈਂਸ, ਜੇ.ਜੇ. ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਦੁਆਰਾ 8 ਦਸੰਬਰ, 1977 ਨੂੰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਕੋ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-ਐਫਐਫਐਫ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਛਾਟੀ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ - ਰਿਲਾਇੰਸ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਬੈਂਚ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

(1) ਸੀ.ਡਬਲਯੂ. 3230 ਆਫ 77 ਦਾ ਫੈਸਲਾ 6 ਦਸੰਬਰ, 1977 ਨੂੰ ਹੋਇਆ। ਰੇਡੀਓ ਅਤੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, (2) ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਹਾਥੀਸਿੰਗ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (3), ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਬੈਂਚ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(3) ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਹੋਰ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਨੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 12 ਦਸੰਬਰ, 1977 ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

(4) ਅੱਜ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ 8 ਦਸੰਬਰ, 1977 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਅੜੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਾਧੂ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਛਾਟੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 25-ਐਫ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-ਐਫ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਧਾਰਾ 25-ਐਫਐਫਐਫ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਕਟ.

(5) ਅਸੀਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਾਧੂ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ

Sunder Singh, etc. v. Beas Construction Board, etc. (P. C. Jain, J.)

ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। 1 ਤੋਂ 3. ਉਸਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿਲਕੋਕਸ ਬਕਵੈਲ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਡ, ਬਨਾਮ ਜਗਨਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ, (4) ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸ੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਾਧੂ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਛਾਂਟੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਧਾਰਾ 25-ਐਫਐਫਐਫ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਸਟਰਾਅ ਬੋਰਡ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਵਰਕਮੈਨ ਇਨ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(2> 1970 (II) ਲੇਬਰ ਲਾਅ ਜਰਨਲ 2Q6.

(3) ਏਆਈਆਰ 1960 ਐਸਸੀ 923

(4) ਏਆਈਆਰ 1974 ਐਸਸੀ 1166

ਸਟਰਾਅ ਬੋਰਡ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ, (5) ਅਤੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਸਟੀਲ ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ, ਬਨਾਮ ਦਿ ਵਰਕਮੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, (6)।

1 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਕੰਮ ਦੇ ਅੰਸ਼ਕ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਣ 'ਤੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸਟਰਾਅ ਬੋਰਡ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ ਅਤੇ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਆਫ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਸਟੀਲ ਲਿਮਿਟਡ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਥ ਵਿਚਲੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-FFF ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।

(7) ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-FFF ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹੋਵੇਗੀ; ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਹੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 25-ਐਫਐਫਐਫ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੁਰੰਤ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ। ਇਹ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ

ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 25-ਐਫਐਫਐਫ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਸਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ- ਹਾਥੀਸਿੰਗ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ, ਅਤੇ ਰੇਡੀਓ ਐਂਡ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, ਮਦਰਾਸ (2 ਅਤੇ 3 ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦਿਖਾਓ ਕਿ ਧਾਰਾ 25-FFF ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਰਘੁਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-ਐਫਐਫਐਫ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਰਕਮ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਹੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਕਦ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਰਘੁਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(5) 1974(1) ਲੇਬਰ ਲਾਅ ਜਰਨਲ 499.

(6)/ 1973(1) ਕਿਰਤ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਮਾਮਲੇ 461.

ਮਾਮਲਾ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਢੁਕਵੇਂ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ ਰੱਖੇ ਜਾਣ।

(8) ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 19 ਦਸੰਬਰ, 1977 ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੋਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਤੋਂ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ...ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਰੁਕੋ।

(9) ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲਾ ਸਵਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-FFF ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਛਾਂਟੀ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਨਿਰਣਾ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਜੇ.

(10) 22 ਸਤੰਬਰ, 1977 ਦੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਉੱਚਤ ਪ੍ਰਾਇਟ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। 6' ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1977 (ਏ.ਐਨ.) ਤੋਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

Sunder Singh, etc. v. Beas Construction Board, etc. (P. C. Jain, J.)

(11) ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 12 ਦਸੰਬਰ, 1977 ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਮਹਾਜਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰੋਕੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 25-F ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਰਾਸ਼ੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ- (1 ਸੁਪਰਾ) (ਰਘੁਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਆਸ ਨਿਰਮਾਣ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਇੱਕ ਅਣ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਬਾਰ-ਐਟ-ਲਾਅ, ਸ੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਹਨ, ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-ਐਫਐਫਐਫ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਡਿਸਚਾਰਜ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(12) ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ 8 ਦਸੰਬਰ, 1977 ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਮਹਾਜਨ ਨੇ ਲਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 12 ਦਸੰਬਰ, 1977 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ. ਵਾਧੂ ਕਿਰਤ ਦੀ ਛਾਂਟੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-F ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਰਘੁਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-ਐਫਐਫਐਫ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

(13) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ 12 ਦਸੰਬਰ, 1977 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ, ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-ਐਫ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। . ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 25-ਐਫਐਫਐਫ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਛਾਂਟੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਘੁਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ।

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬੈਚ ਵੱਲੋਂ ਰਘੁਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਭਾਖੜਾ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਘੁਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਾਕਤ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਰਘੁਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 12 ਦਸੰਬਰ, 1977 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਕਾਗਜ਼ ਸ.

ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਢੁਕਵੇਂ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ ਕੇਸ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਬੈਚ ਦਾ ਗਠਨ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-FFF ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਛਾਂਟੀ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਨੇ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 25-ਐਫ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 25-FFF ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬੈਚ ਵੱਲੋਂ 12 ਦਸੰਬਰ 1977 ਨੂੰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਵੱਲੋਂ 12 ਦਸੰਬਰ 1977 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਬੈਚ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-ਐਫ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਵਕੀਲ ਸਿੱਖੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(14) ਅਸੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, >^ ਲੇਨ 'ਤੇ ਥਰਟੀਪਾਰਟੀਜ਼ 1 ਲਈ 1'ਜਾਣਿਆ ਗਿਆ ਸਲਾਹ ਸੁਣਿਆ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-FFF। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਹਬੀਸਮਰਗ ਮਨੂ ਫੈਕਟਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ

Sunder Singh, etc. v. Beas Construction Board, etc. (P. C. Jain, J.)

ਹੋਰ (3 ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ; ਉਜੈਨ ਬਨਾਮ ਸੂਰਜਮਲ ਮਹਿਤਾ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਬਾਰਨਗਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ (7) ਐਮ-ਚਿਨੱਪਨ ਬਨਾਮ ਕਲੇਸ਼ਵਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਕੋਇੰਬਟੂਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (8) ਅਤੇ ਰੇਡੀਓ ਅਤੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (9) ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਾਜ ਹੰਸ ਪ੍ਰੈਸ ਬਨਾਮ ਕੇ.ਐਸ. ਸਿੱਧੂ ਅਤੇ ਹੋਰ (10) ਵਿੱਚ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦ

(ਟੀ TA-LR- 1969 SC 590.

(8) 1968 ਲੈਬ. IC 714.

(9) 1970 (2) LLJ 207.

(10) 1977 ਲੈਬ. ਆਈਸੀ 1633.

ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਰਘੁਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-ਐਫਐਫਐਫ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਛਾਂਟੀ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਯੋਗ ਸੀ।

(15) ਆਰਡੀਨਰੀ ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਵਿਵਾਦ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੂਰਜ ਮਾਈ ਮਹਿਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ , ਜਿੱਥੇ ਮੂਰਤੀ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ , ਸ਼ੇਲਟ ਜੇ., ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਬੋਲਦਿਆਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ: -

"ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, ਜੋ ਕਿ 1947 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਸੀ ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਸੋਧਾਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। 1953 ਵਿੱਚ, ਉਸ ਸਾਲ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 43 ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 25-A ਤੋਂ 25-J ਤੱਕ ਦੇ ਅਧਿਆਏ VA ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ - ਛਾਂਟੀ ਅਤੇ ਛਾਂਟੀ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (00) ਵਿੱਚ ਛਾਂਟੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਚੈਪਟਰ VA, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਜਾਂ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ । ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਹਰੀਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਏ. ਦਿਵੇਲਕਰ (11) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 2(00) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਛਾਂਟੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 25F ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ 'ਛਾਂਟ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਵਾਧੂ ਲੇਬਰ ਜਾਂ ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਛੱਡਣਾ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ

ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੇ ਅਸਲ ਬੰਦ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਮਾਲਕੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਅਤੇ ਫਿਰ 1957 ਦੇ ਐਕਟ 18 ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਧਾਰਾਵਾਂ 25-ਐਫਐਫ ਅਤੇ 25-ਐਫਐਫਐਫ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਭਾਗ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਦੇ ਹਨ "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਛਾਂਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ"। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਉਸੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

(11) 1957 SCR 121=AIR 1957 SC 121.

25-ਐੱਫ. ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੇ ਹਰੀਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਕੇਸ (11 ਸੂਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਧਾਰਾ 2 (oo) ਵਿੱਚ ਛਾਂਟੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਅਛੂਤਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ, ਧਾਰਾ 25-ਐਫ, 25-ਐਫਐਫ ਅਤੇ 25-ਐਫਐਫਐਫ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 25-ਐਫ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਛਾਂਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਬਾਕੀ ਦੇ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। . ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਰੇ ਤਿੰਨ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਜਾਂ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 25-FF ਅਤੇ 25-FFF ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ "ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 25-F" (ਵੇਖੋ ਮੈਸਰਜ਼ ਹਤੀਸਿੰਘ ਐਮਐਫਜੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਯੂਠੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (12) ਅਤੇ ਅਨਾਕਾਪੱਲੇ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਐਂਡ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਵਰਕਮੈਨ (13) । ਕਿਸੇ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਧਾਰਾ 25FF ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਧਾਰਾ 22 ਐੱਫ ਐੱਫ ਐੱਫ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੰਦ ਹੋਣਾ। ਅਜਿਹਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(iv)(d) ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਜਰਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ "ਇੱਕ ਰਕਮ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਨੌਕਰੀ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ" ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 25-FF ਅਤੇ 25-FFF ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਹੀਂ

Sunder Singh, etc. v. Beas Construction Board, etc. (P. C. Jain, J.)

ਹਨ , ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 25-F ਅਧੀਨ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ , ਅਤੇ ਤਬਾਦਲਾ ਅਤੇ ਬੰਦ ਹੋਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 25-FFF ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 25-FF ਅਤੇ 25-FFF ਵਿੱਚ 'ਸੈਕਸ਼ਨ 25-ਐਫ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਮਾਪ ਵਜੋਂ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

(12) (1960) 3 SCR 528=A IR 1960 SC 923.

(16) 1963 Supp. (1) SCR 780 = AIR 1963 SC 1489.

ਸੈਕਸ਼ਨ 25-FFF ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਦੁਕਵੇਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 29 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।”

(17) ਸ਼੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ, ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਰਘੁਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ , ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

“ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਮਡਰਟੇਕਿੰਗ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਧਾਰਾ 25-ਐਫਐਫਐਫ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਛਾਂਟੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਹਾਥੀਸਿੰਗ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (12 ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ

ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 25-ਐਫਐਫਐਫ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪੁਲਾਂ, ਨਹਿਰਾਂ, ਡੈਮਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ਾ। ਦੀ ਗਣਨਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-F ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 25-FFF ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-F ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, - ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਛਾਂਟੀ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਕਦ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਗਦ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਛਾਂਟੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ।"

(18) ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀਆਂ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-ਐਫਐਫਐਫ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ^, ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਘੁਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ , ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਘੁਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(19) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

Sunder Singh, etc. v. Beas Construction Board, etc. (P. C. Jain, J.)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਐਸ., ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਸੀ. ਜੇ., ਪੀ. ਸੀ. ਜੈਨ, ਐਸ. ਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ. ਜੇ.

ti

ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ-

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2207 .

17 ਜੁਲਾਈ 1978

1961 ਦਾ XXV ' , (ਹਰਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ) - ਸੈਕਸ਼ਨ 27(1) ਅਤੇ (1A)— ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਸਪੈਂਸ਼ਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਮੁਅੱਤਲ— ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਮੁਅੱਤਲ—ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।